

1. FUS (4) *sb m*

fus (3), **fuz** (1); fus *GlabGad, SienLek, Calep*; fuz *Oczko*.

sg N fus (2). ◊ *G fuzu* (1). ◊ *I fus(e)m* (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. Osad, męty opadłe na dno naczynia po ustaniu się płynu, ustoiny; amurca, amurga, faex, fraces, frages, magma, retrimenta, sanies Cn (2) : zalię w oleiu czo na subtelnieyżego to nalepżego ieft, á to też na wirzchu zołtawa, gdiż grubość wżitka ku dołu ciągnie którą fus zową czo fie na dnie vřtoi. *GlabGad Kv; SienLek 79v.*

2. Zanieczyszczenia, odpady wydzielające się przy wytapianiu lub przetapianiu kruszców i metali; helcysma Calep (2) : Y będzieć [...] wodá złota/ śrzebrna/ żelazna/ miedziana/ wapienna/ ołowna/ y ielzce owych przyład co z fuzu tych kruszców idą/ iáko Ochrá/ Mify/ Sory/ Calchantum ich włańność/ fárbę/ y ímák podawáiąc *Oczko 7.*

Szereg: »fus albo brud« (1): *Helcysma est scoria argenti – Fus albo brud na złocie. Calep 474b.*

Synonimy: **1.** *brud, drożdże, nieczystości, ostatki;* **2.** *brud, szlak, szum, szymowiny, żużel, żużelica.*

Cf **FUZA**